

Příbuzenská
pěstounská péče

Evička
a Méďa Tomík

Ahoj, já jsem Eva
a tohle je můj medvídek Tomík.

Mami,
dneska budeme mít
na svačinku
puding.

Tomíka jsem dostala k pátým narozeninám
od mámy a táty. Od té doby jsme s Tomíkem pořád spolu.

Tati, Tomík
už nemůže.

Dříve, když jsme ještě bydleli s mámou a tátou, brávali jsme Tomíka na vyjíždky na kolech
a na zmrzlinu. To nás moc bavilo. Jednou táta koupil mě i Tomíkovi malou zmrzlinu
a já ji potom za Tomíka směla dolízat.

Když jsem začala chodit do školy, začali mít rodiče starosti. Táta s maminkou se často hádali, protože měl tááínek problémy v práci. Taky se často stávalo, že byli oba opilí nebo tááínek přišel domů až ráno.

Maminka byla často unavená, někdy tolik, že se nám ji nepovedlo vzbudit.

S Tomíkem jsme se potom museli o sebe starat sami.

Pojď Tomíku, rozdělíme se.

Dali jsme si k večeri čokoládovou tyčinku a schovali jsme se pod peřinu.

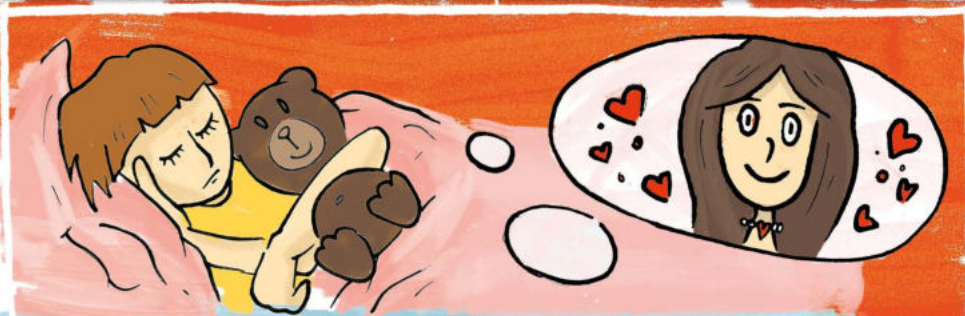
Babi,
to voní!

Naštěstí k nám chodila babička, která nám uvařila dobré jídlo a pomohla mi nachystat věci do školy nebo mě vzala ven na hřiště.

Dědo, nešvindluj!

Někdy jsme u ní s Tomíkem taky přespali, to bylo vždycky fajn, protože mi babička nachystala dobrou snídani, než jsem šla do školy a děda se mnou večer hrál karty.

Když jsme šli s Tomíkem večer spát, tak se mi ale stýskalo po mámě a bála jsem se, jestli je v pořádku, protože to nemá lehké.

Další den po škole jsem proto rychle šla domů, abych se podívala, jestli je máma vzhůru.

Když přišla babička k nám domů, tak na sebe někdy s mámou křičely a babička jí pak říkala, že si mě odvede k sobě domů, dokud se o mě nezačne pořádně starat.

Zajdu na návštěvu k vaší dceři, promluvíím si s oběma rodiči i s Evičkou, abych zjistila, jak se věci mají.

Pokud je to ale tak jak říkáte, tak bych vám doporučila požádat soud o svěření Evičky do pěstounské péče.

Jednou se šla babička poradit na úřad.

Soudce rozhodl, že budu bydlet u babičky a dědy, dokud si máma s tátou nezařídí spoustu věcí.

A tomu se říká pěstounská péče.

Někdy se mi po mamince stýská, a taky na ni mám vztek, že mi včera nezavolala.

Jsem ráda, že mi řekneš, když tě něco trápí. Je v pořádku, že se na mámu někdy zlobíš, i to, že se ti po ní stýská.

Od té doby máme s Tomíkem svůj pokojíček u babičky a dědy. Začala nás navštěvovat paní Jana, která pěstounům pomáhá. Paní Jana si s námi hodně povídá, mluvíme o tom, co mám ráda, jak se mi daří, taky o mámě a tátovi.

Paní Jana nás s babičkou a dědou pozvala na víkend na horách, kde jsme se setkali s dalšími prarodiči, kteří jsou také pěstouny.

V mém věku na bruslích,
umíte si to představit?

Matematika v páté třídě,
to už dávno neumím.

Často mě bolí záda,
doktor mi na to dal
nějakou mast, doufám,
že pomůže.

FOTBAL!!!

Ty jsi taky
u babičky a dědy?

Já jsem jenom
s babičkou.

V létě pojedu na tábor, který mi domluvila paní Jana. Po táboře se potom uvidím s mámou a tátou, Paní Jana říká, že jim teď pomáhá sociální pracovnice, aby zvládli svoje starosti, abychom třeba mohli být jednou zase spolu. Budu jim vyprávět, jak jsem se měla na táboře.

Zaujal vás příběh a chcete se dozvědět více informací o pěstounské péči?
Podívejte se třeba na tyto internetové stránky:

jsi dítě?

www.pravonadetstvi.cz

jsi dospělý?

www.pravonadetstvi.cz
www.dejmedetemroдинu.msk.cz
www.adopce.com
www.hledamerodice.cz

Bydlení

Péče o blízkého

Děti

Vzdělávání

Rodina

Zaměstnání a dluhy

Centrum sociálních služeb
Ostrava, o.p.s.

Moravskoslezský
kraj

Podpořeno z rozpočtu
Moravskoslezského kraje.

Kontakt

Náhradní rodinná péče
Tovární 2114/11, 709 00 Ostrava

Tel: 733 714 048, 599 455 163
e-mail: nrp@css-ostrava.cz

www.css-ostrava.cz